

هرمان ملویل

سالنامه
برخیه و رات نمایه از پیشنهاد کارخانه ایران ملی مهندسی و فنی
آغاز شد و باعث نهضت اقتصادی ایران شد.

جست لامدست
برخیه از پیشنهاد کارخانه:

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۱

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۲

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۳

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۴

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۵

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۶

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۷

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۸

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۷۹

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۰

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۱

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۲

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۳

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۴

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۵

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۶

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۷

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۸

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۸۹

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۰

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۱

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۲

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۳

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۴

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۵

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۶

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۷

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۸

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۱۹۹۹

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۰

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۱

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۲

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۳

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۴

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۵

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۶

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۷

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۸

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۰۹

برخیه از پیشنهاد کارخانه: ۲۰۱۰

موبی دیک

نهنگ بحر

یا

۳۹

۷۳۵

۷۶۷

موبی دیک

نهنگ بحر

ترجمه صالح حسینی

نہنگ بحر - ۷۱۱۱۹۹۹۹ - نشریه دینی اسلامی

نہنگ بحر

نشریات نیله

www.fooodadad.com

فهرست

۱۰۵	فصل بیستم: جنگ در جریان هستگاهی
۱۰۶	فصل بیست و یکم: سوار کشی شدن
۱۰۷	فصل بیست و دوم: عید میلاد مبارک
۱۰۸	فصل بیست و سوم: ساحل رویه پاد
۱۰۹	فصل بیست و چهارم: متفاوت
۱۱۰	فصل بیست و پنجم: بعد از تحریر
۱۱۱	فصل بیست و ششم: شهرواران و ملا
۱۱۲	فصل بیست و هفتم: شهرواران و ملا
۱۱۳	فصل بیست و هشتم: اعیان را گنجایش نموده تسلیمه
۱۱۴	فصل بیست و نهم: اخراج وارد من شود: استاد هم پیرار
۱۱۵	یادداشت مترجم
۲۱	ریشه‌شناسی
۲۳	گلچین
۳۹	موبی‌دیک
۷۴۵	درباره موبی‌دیک
۷۶۷	موبی‌دیک به منزله خط رحیل
۷۷۰	راهنمایی
۷۷۱	جهل و هشتم: شاعرگار
۷۷۲	ملکه زمینه پنهان
۷۷۳	جمل سی را نهاده باصره پیش نخست
۷۷۴	تسلیمه دوله ۲ شتر: نموده را
۷۷۵	چهلم: یورم‌سپه: صیغه کاه کشی
۷۷۶	حمله بسته زمینه پنهان
۷۷۷	ماله و نیزه: موبی‌دیک
۷۷۸	جهل و دوم: مسماهی واقع
۷۷۹	بنای خود را نموده بیشتر
۷۸۰	جهل و سوم: گوش کنی
۷۸۱	نمایش میان: لوحه نمایه
۷۸۲	جهل و چهارم: نقشه
۷۸۳	جهل و هفتم: زمینه پنهان
۷۸۴	جهل و هشتم: شهادت نامه
۷۸۵	جهل و نهم: پنهان
۷۸۶	جهل و دهم: حمله
۷۸۷	جهل و هفتم: اور پایان
۷۸۸	نگاهداشت زمینه: راجه پنهان
۷۸۹	جهل و هشتم: نجاشی فارغ‌الحقیق به آب
۷۹۰	پیش زمینه: نیزه
۷۹۱	جهل و نهم: نکان

نام نیای این رمان آن قلچه و حلقه است که تسلیت یافته بود. علم رئیسیت (Promethean) نام این رمان است و متن در پیش از فصل اول آن مذکور شده است: «این رمان در میان دو طبقه انسانی انجام می‌گیرد: انسان‌ها و هم‌چنین حیواناتی که انسان‌ها را می‌پرسند.»
به نام خداوند جان آفرین حکیم سخن در زبان آفرین
یادداشت مترجم

«پرومته ازیندرسته»—عنوان مقاله‌ای است از کارلوس فوئنتس درباره موبی دیک، که ترجمه آن در پایان آمده است. این عنوان ناظر است به یکی از سه گانه اسخیلوس، که البته از این سه گانه جز پرومته در زنجیر—Prometheus Bound—بر جای نمانده است. پرومته ازیندرسته را پرسی شلی از شاعران بزرگ رمانی سیست در قرن نوزدهم جهد می‌کند که احیا کند و حاصل آن نمایشنامه‌ای می‌شود با همین عنوان، و اصطلاحاً "closet drama"—نمایشنامه مجلسی، یعنی خاص خواندن و نه اجرا کردن. به نظر چنین می‌آید که فوئنتس، با اختصاص این عنوان به مقاله‌اش، به کنایه یا غیرمستقیم موبی دیک را تراژدی می‌داند. اتفاقاً در خود مقاله هم آخاب را قهرمان تراژیک می‌نامد، هم به سبب غروری بیش از اندازه‌اش و هم به دلیل عظمتش و فراروی از محدوده‌های آدمی. این نکته آخر، آخاب را با پرومته قرین می‌کند و جالب اینکه خود ملویل، دست کم سه بار در رمان، وی را با پرومته قیاس می‌کند. منتقدان دیگری هم درباره تأثیر تراژدی بر این رمان سخن گفته‌اند.

شیوه‌های روایت مستعمل در این رمان گواه این مدعای است. از آن جمله می‌توان به شیوه یا صناعت نمایشی (dramatic technique) در دو فصل سی و ششم و چهلم اشاره کرد که صحنه‌آرایی هم دارد، یا حدیث نفس (soliloque) در فصل‌های سی و هفتم تا سی و نهم. و در این معنا حتی می‌توانیم اسماعیل را با

با این حال، به نظر می‌آید که توجه به حماسی بودن این رمان در میان متقدان بیش از عنایت به تأثیر انواع دیگر ادبی است. همچنان که گفته‌اند^۱، از ۱۹۵۰ (یعنی صد سال پس از انتشار موبی دیک) که نیوتون آروین و هنری پومر این موضوع را تاندازه‌ای به تفصیل بیان کرده‌اند، عده‌ای دیگر نیز این رمان را حماسه خوانده‌اند یا به پیوندهای آن با سنت حماسی اشاره کرده‌اند. اما، در عین حال، نسبت‌دادن حماسه به موبی دیک همواره توأم با احتیاط بوده است. تازه‌دهای پا را زاین هم فراتر نهاده و مدعی شده‌اند که نوشته ملویل تن به طبقه‌بندی نوعی نمی‌دهد.

از قرار معلوم تنها متقدی که موبی دیک را نخست‌بار، بی‌هیچ احتیاط و تردیدی، به طور مفصل و مبسوط در قالب رمان حماسی (epic novel) (بررسی کرده است، استاد بزرگوارم کریستوفر استن است و می‌توان گفت تا ۱۹۹۶، که تاریخ چاپ کتاب ارزشمند اوست^۲، پژوهشگر دیگری درباره حماسه‌انگاری نوشته ملویل اینگونه جهد نکرده است و، به اقوی احتمال، تابه امروز همتاندارد.

۱. پژوهشگرانی که به موضوع حماسه در موبی دیک پرداخته‌اند، اندک‌شمارند. به این معنی که — علاوه بر نیوتون آروین (Newton Arvin) در فصلی از کتاب خود (*Herman Melville*)، که «وال» نام دارد، و هنری پومر (Henry Pommer) در فصلی از (*Milton and Melville*)، با عنوان «Poetic and Epic Influences of *Paradise Lost*» موبی دیک اشاره کرده‌اند:

1. Lord's «The Ivory Pequod and the Epic of Illusion.»

2. McWilliam's «Till a Better Epic Comes Along.»

در دهه ۱۹۷۰ هم جز در دو مقاله، آن هم با اختصار، به حماسی بودن موبی دیک اشارت نرفته است:

1. Slotkin's «Moby Dick: The American National Epic.»

2. Rosenberry's «Epic Romance: Moby-Dick.»

به نقل از یادداشت‌های مربوط به فصل اول کتاب استادم کریستوفر استن که مشخصات آن در پانویس بعدی می‌آید.

۲. این هم مشخصات کتاب استادم:

Christopher Sten, *Sounding the Whale: Moby-Dick as Epic Novel*. © 1996 by Kent State University Press.

هموازان (chorus) تراژدی‌های یونان باستان قیاس کنیم، که درباره آدم اول رمان و همینطور هم دیگر آدم‌های مؤثر در این رمان اظهار نظر می‌کند. به همین سبب، اسماعیل گاهی ناظر (observer) است، گاهی لحن کلامش فلسفی است، گاهی لحن دیگری بر لحن اسماعیل غلبه می‌کند و خواننده حس می‌کند که اسماعیل گم است. و همین در رمانی که قرار بوده است به شیوه روایت اول شخص باشد، نامتعارف به نظر می‌آید که، در عین حال، نشان از قدرت و مهارت ملویل دارد، و صدای اسماعیل را نیز به صدای جمعی تبدیل می‌کند و به گفتار هموازان نزدیک می‌سازد.

دیگر اینکه در یکی از فصل‌های آغازین رمان، با عنوان «کشتی»، پیداست که ملویل قصد خلق قهرمان تراژدی دارد.

درین ایشان [کوییکرها] هستند مردانی که نام‌های توراتی دارند... و از همان اوان کودکی شعله و تعلیه‌گویی‌های خاص کوییکرها در وجودشان عجین می‌شود و چون بزرگ می‌شوند، بر اثر ماجراجویی‌های بی‌پروا و بی‌حد و حصر، این ویژگی‌ها را... شایسته شاهی چون شاه وایکینگ‌ها، یا ماجراجویی مانند ماجراجوی عاشق رومی، درهم می‌آمیزند. و در جایی که این چیزها در وجود آدمی جمع می‌شود که نیروی طبیعی شکرگی دارد و ذهنی فراخ و دلی نترس... چنین آدمی در نظر مردم یکانه دوران می‌شود؛ با بُز و بالایی در خور صاحب شبیه تراژدی شاهان. اگر هم در عمق سرشش چیزی باشد که به نظر نوعی ناخوشی غالب می‌آید... از منظر نمایش چیزی از منزلت او کاسته نمی‌شود. چون همین ناخوشی غالب است که تشریف تراژدی را برابر قامت کسی برازنده می‌کند...

این تشریف بر قامت آخاب، آدم اول رمان، راست شده است که دچار جنونی است به نام «ماخولیا» — monomania. وی — با استفاده از مصطلحات نورتروپ فرای در تحلیل نقد، درباره خصلت قهرمان تراژدی — هم heroic است و هم all too human (به ترتیب، شاید، «افلاکی» و «خاکی»)، که اولی سبب ترس می‌شود و دیگری همدلی بر می‌انگیزد.